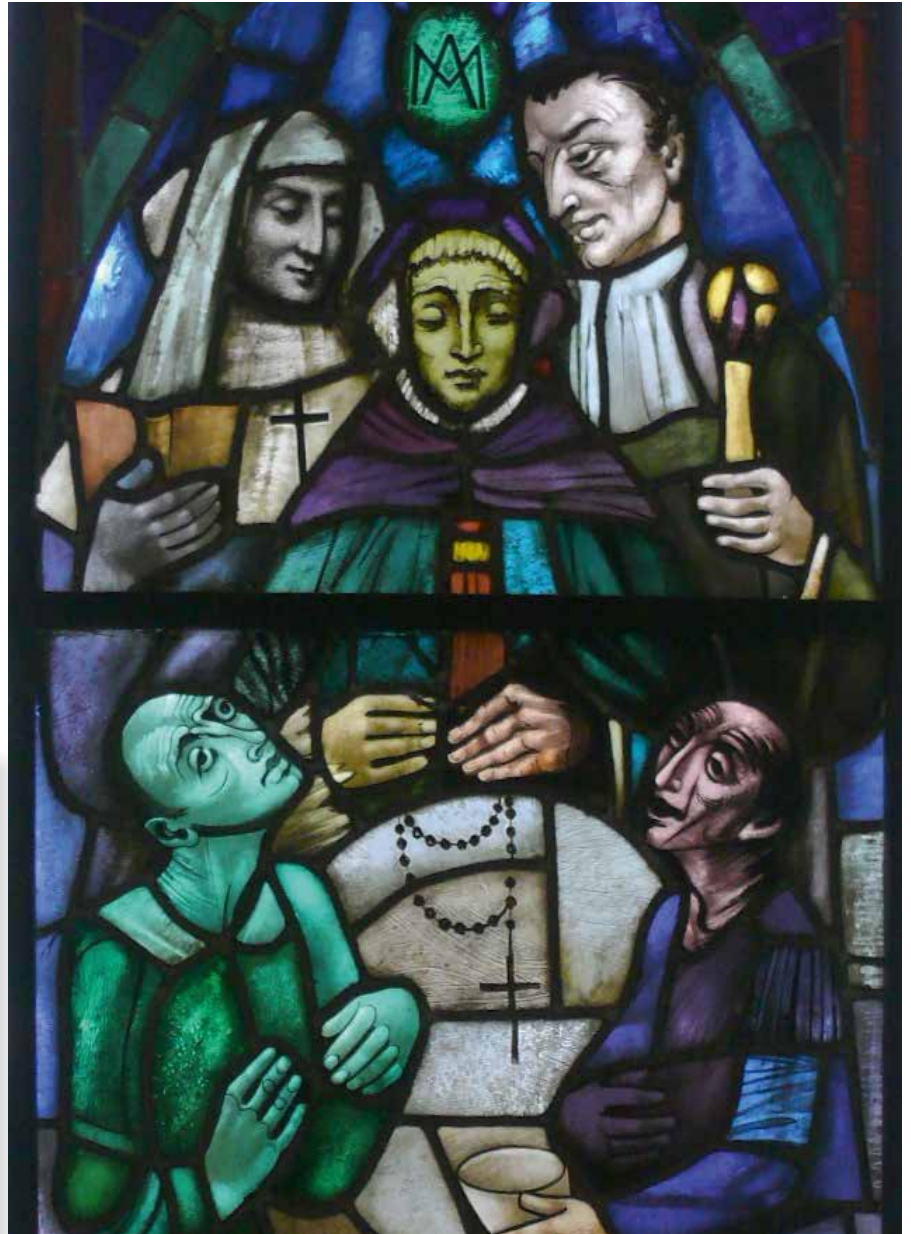

Wijzer

Montfort en Marie-Louise

door Ben Faas smm

Nummer 2 - oktober 2015

Ze waren een goed team, Montfort en Marie-Louise uit Frankrijk. Hij bedacht en zij voerde uit. Ben Faas vertelt er over in het eerste artikel. Wiel Logister laat ons kennismaken met Montfort als dichter en zanger van cantieken. U maakt kennis met Bram van Oers, die meewerkt aan de film over het leven van montfortaanse volgelingen in de Lage Landen, die op 28 april 2016 voor het eerst zal worden vertoond. Daarna herinnert John van Oss ons 'in het Depot' aan de vlucht van de montfortanen uit Frankrijk en aan wat ze met zich meevoerden. We geven u een impressie in beeld en tekst van de feestelijkheden in Genhout. We sluiten af met berichten uit de wereldwijde congregatie en de Wijzertjes in de hoop u opnieuw geboeid te hebben met dat wat Montfort teweeg heeft gebracht.

Redactie:

Peter Denneman, Ben Faas, John van Oss, Marian Claeren

De hele montfortaanse gemeenschap is bezig zich voor te bereiden op het herdenken van het feit dat in 2016 het 300 jaar geleden is dat Grignon de Montfort overleden is. In de vorige Wijzer hebben we daar al aandacht aan besteed. Ik schreef toen over dat grote praalgraf in de kerk van Saint-Laurent waar hij begraven is.

Dat praalgraf bleek niet het einde te zijn van de invloed die Montfort gehad heeft op vele mensen. De tekst op het zwart marmeren graf was samengesteld door Montforts vriend Markies de Magnanne en spreekt

over de overleden missionaris als een man, verteerd door liefdevuur, die alles voor allen geworden is. Hij wordt onder andere beschreven als een vader van de armen, beschermmer

Vervolg op volgend pagina 2

van de wezen. En bijna onmiddellijk na de dood van Montfort werd dit graf bezocht door vele mensen die als pelgrims naar Saint Laurent kwamen, en nog komen, om te bidden om de voorspraak van deze 'goede missionaris'. Wat ik me niet echt had gerealiseerd is het feit dat er vlakbij het graf van Montfort nog een graf ligt en wel dat van Marie-Louise Trichet. In het leven van Montfort heeft zij een grote rol gespeeld, zeker geen bijrol. Vanaf het begin van de montfortaanse beweging, heeft zij een belangrijke en beslissende plaats ingenomen. Ze was de eerste 'volgeling' van Montfort en stond samen

met hem aan de bron van die zoektocht naar 'Wijsheid'. Is het toeval dat Marie-Louise stierf in Saint-Laurent in 1759 op dezelfde dag als haar grote inspirator, namelijk op 28 april? En was het niet meer dan passend dat zij begraven werd vlakbij het graf van hem die zo'n stempel op haar leven heeft gedrukt?

Ik heb me de laatste tijd, ook naar aanleiding van de komende herdenking in 2016, afgevraagd hoe zij zou terugkijken op haar leven. Wat was de kracht van Montfort dat dit burgermeisje uit een behoorlijk milieu er toe bracht om die bijzondere weg van de Wijsheid te gaan. Van haar omgeving was aanvankelijk niet veel begrip en steun te verwachten. Haar moeder ergerde zich aan de levenswijze waartoe die wereldvreemde priester uit het gasthuis voor de armen haar dochter had geïntroduceerd.

Haar vader moest er ook weinig van hebben. Hun dochter liep in een vreemde klederdacht, niet begrijpend nagestaard door de mensen van Poitiers. De gegoede burgerij vond het best dat er iets voor de armen werd gedaan, maar het moest niet te gek worden.

Ook zou ik Marie-Louise wel eens willen vragen of ze soms terugverlangd heeft naar haar vroegere leven, veel gewoner maar overzichtelijker. Want

ze is op haar zoektocht naar Wijsheid veel armoede, tegenwerking en onbegrip tegen gekomen. Bovendien waren de volgelingen van Montfort het vaak oneens onder elkaar en niet zo avontuurlijk als Montfort zelf. Vooral de paar priesters onder hen moesten steeds door haar aangemoedigd en aangestuurd worden om te leven en te werken in de geest van Montfort. Die geest had ze in zich opgenomen en daaruit heeft ze geleefd.

Maar ik zou het tijdens de komende herdenking ook wel eens willen omdraaien en me af vragen wat de invloed van Marie-Louise op Montfort zelf is geweest? Wat heeft hij van haar geleerd, van haar praktische wijsheid en gezond verstand. Was het een soort eenrichtingsverkeer, waarin hij als de geestelijke leider de toon aangaf of was er een zekere onderlinge gelijkheid die misschien ook langzaam is gegroeid en uitgediept? In de geschiedenis zien we vaker vriendenparen optreden die elkaar geïnspireerd hebben, bijvoorbeeld: Franciscus en Clara, Vincent de Paul en St Louise de Marillac, Frances de Sales en Jane de Chantal. Ik denk dat Montfort en Marie-Louise niet misstaan in deze rij. Tot op de dag van vandaag immers worden mensen overal in de wereldgemeenschap nog steeds geïnspireerd door deze twee mensen. Er is veel te herdenken. ■

Montfort ... dichter en zanger van Cantieken

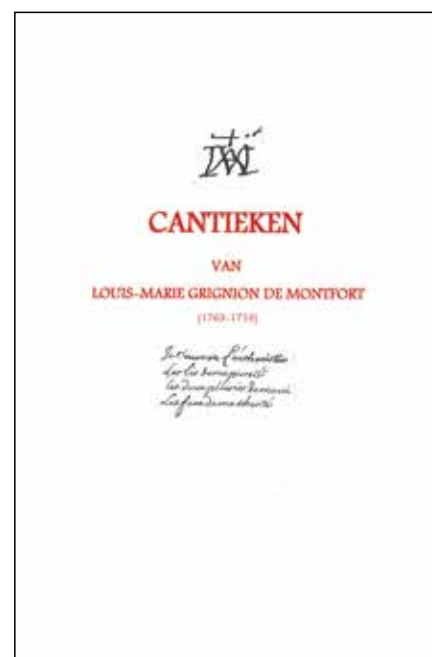
Wiel Logister smm

Ongeveer de helft van de geschriften van Montfort bestaat uit cantieken, religieuze liederen in de volkstaal. De teksten zijn van zijn hand, de melodie ontleende hij aan anderen. Zingen en laten zingen was een vaste methode, toen hij rondtrok in het door oorlogen geteisterde West Frankrijk om er het geloofsleven te versterken en te verlevendigen.

Hij wilde mensen helpen door hen hun geloof en hun hoop, maar ook hun verdriet te laten bezingen, als troost en als bemoediging. Dat was geen uitvinding van hem. In de 17e eeuw deden jezuïeten, kapucijnen, redemptoristen e.a. dat al, maar ook protestantse Hugenoten in bijvoorbeeld Poitiers, een stad waar ook Montfort actief is geweest.

Het aantal cantieken is enorm. Montfort was er al aan bezig als seminarist in Parijs en ging ermee door toen hij de leiding kreeg in het armenhuis

in Poitiers, missies preekte in parochies, bedevaarten organiseerde of in retraite ging. Sinds de kritische uitgave van 1929 staat de authenticiteit van 164 cantieken vast. In de Franse editie van de verzamelde werken beslaan ze 812 bladzijden en ongeveer 23.000 versregels. Er zijn nog meer cantieken aan Montfort toegeschreven, maar dat is waarschijnlijk niet juist. Dat geldt o.a. voor het bekende Vive Jésus, vive sa Croix. Wat niet wil zeggen dat hij dit lied niet heeft gezongen.

De cantieken verschillen nogal qua lengte: nummer 3 telt slechts tien regels, nummer 290 heeft maar liefst 92 strofen van 6 regels. De inhoud is heel gevarieerd. Naast gebeden, lofzangen en belijdenissen vinden we leergedichten en preken, aanwijzingen voor het volgen van de missie in de parochie, gezangen voor de liturgie en voor processies, mystieke poëzie, dialogen die doen denken aan moderne musicals etc.

De thema's zijn veelomvattend: een deugd, het leven en bewegen van God, Christus, de Wijsheid, het Kruis, Maria, het Allerheiligste Sacrament, kerstmis, de passieweek, bekering. Maar ook de wijze waarop een missionaris moet leven, de cultuur in Frankrijk ten tijde van de Zonnekoning, de tendensen in samenleving, toestanden in een stad of in een dorp. Alles bij elkaar geven ze een inkijk in zijn catechese en verkondiging, en vooral in wat er omging in zijn hart. Ze laten zien wat er door hem heen ging tijdens zijn urenlange gebeden en meditaties, waarin hij zich laat vormen door de Schrift of door fameuze teksten uit de christelijke traditie.

Niet alleen in het kader van de liturgie en de catechese deden de cantieken dienst. Ze werden gebruikt bij allerlei gelegenheden. Over een bedevaart naar O.L. Vrouw van Saumur schrijft Montfort: "Onderweg zingt men cantieken, prevelt men de rozenkrans of bidt men in stilte". Voor de werkers aan de beroemde Calvaire van Pontchâteau (1709) schreef hij cantiek 164; al zingend werd er gesjouwd en geploeterd. Toen een stel vrouwen elkaar te lijf gingen op de markt van Challans, wist hij ze uit elkaar te halen door een cantiek aan te heffen. In de winter van 1707-1708 stuurde hij broeder Mathurin naar Bréal om er met de soldaten cantieken te zingen. Voor de Dochters der Wijsheid schreef hij cantiek 148 om te zingen tijdens het werk in de school of elders. Tijdens de Franse Revolutie zongen de Dochters op weg naar de brandstapel een cantiek die wellicht door Montfort was geschreven. Hij volgt daarin de klassieke christelijke opvatting dat een door God geïnspireerde tekst een letterlijke,

geestelijke, morele en hoopgevende betekenis heeft waardoor onze horizon zich verbreedt, onze geest creatief wordt, onze verantwoordelijkheid duidelijk wordt en we leren verantwoord om te gaan met de toekomst van hemel en aarde. Het valt op hoe vaak Montfort in de cantieken Schriftteksten verwerkt. De Bijbel is de brandstof voor zijn overwegingen en gebeden. Hij laat zich leiden door teksten waarin de Geest van God inspirerend aanwezig is. In het licht daarvan overweegt hij het wel en wee van mensen in stad en land. Hij nodigt hen uit zijn cantieken mee te zingen en zodoende zelf in contact te komen met de levende God. Hij wil hen laten delen in wat hij heeft gehoord en gelezen, in de wijze waarop hij dat heeft verwerkt

en hoe het in zijn hart een gebed is geworden. Via refreinen en het ritme van zijn verzen hoopt hij dat bepaalde teksten en gedachten zich vastzetten in het geheugen van de zangers en de toehoorders. De cantieken 91-99 bevatten regels die in acht moeten worden genomen door missionarissen, leden van de Derde Orde, kinderen, boetelingen, soldaten, gevangenen, herderinnen. Montfort schreef met concrete mensen en concrete situaties voor ogen.

De cantieken zijn 300 jaar oud. Menig beeld en begrip is gedateerd. Maar wie de tijd neemt om te wennen aan de schrijfstijl en woordkeuze van Montfort, kan er een echte schat in vinden. Er spreekt een intense passie voor God en mensen uit. ■

Uit cantiek 144 - De arme van geest

1. *Onderweg met mijn stok in de hand,
blootvoets, niet gepakt en gezakt, maar ook zonder chagrijn,
loop ik rond als een koning in zijn tuin.
Dag in, dag uit zing ik: leve de heilige liefde!*
17. *Uit de grond van mijn hart minacht ik de valse schittering van de rijke dwaas
die als een gevangene aan de ketting ligt, als ongedierte in het hol.*
18. *Ik heb honderd vaders en honderd moeders dankzij wat ik heb verlaten;
en honderd zusters en honderd broers die vervuld zijn van zorg en mededogen.*
19. *Zonder geweld en zonder iemand lastig te vallen
leef ik van wat men me geeft.*
20. *Mijn gevolg en mijn glorie bestaat uit arme bedelaars
met wie ik mijn eten en mijn drinken deel.*
21. *Wie me wil volgen, is welkom, mits hij vrij van have en goed wil leven.
Volg mij zonder pompa! Laten we blijmoedig zingen... Leve de Armoede!*

Buitenstaander wordt enthousiast

Peter Denneman *smm*

Maurice Nijsten en Bram van Oers

In de film, die in de maak is, over Montfort en zijn volgelingen en die op 28 april 2016 voor het eerst vertoond wordt, heeft Bram van Oers een belangrijk aandeel. Wie is hij en hoe staat hij erin?

Over zichzelf zegt Bram: 'Ik ben een levensgenieter van 39 jaar, vader van twee prachtige kinderen, toneelspeler, muzikkliefhebber. Ik hou ervan om met mensen samen te werken. Ik geef trainingen, ben regisseur bij twee amateurtoneelverenigingen, maak voorstellingen met symfonieorkesten én ben trainer bij jeugdvoetbal. Samenwerken, dát vind ik juist spannend en houdt me dynamisch.'

Op grond van eerdere samenwerking met het mediapastoraat ging Bram spontaan in op mijn verzoek om mee te merken aan de film. Na inlezen over Montfort en zijn volgelingen, googelen en ontmoeten van montfortanen, nam zijn enthousiasme om mee te werken nog meer toe. Toen het ook klikte met Denise en Maurice Nijsten, filmmaker en producent, zag Bram het project helemaal zitten.

Op de vraag wat hem na het lezen van de uitgetypte tekst van de meer dan 20 interviews met montfortanen en dochters der Wijsheid is opgevallen, antwoordt hij: 'de passie en de overtuiging waarmee de geïnter-

vieuwden hun werk doen of hebben gedaan. Ook hun bescheidenheid en hun liefde voor de medemens en het gedachtegoed van Montfort.'

Als het gaat over welk kijk hij op Montfort heeft gekregen, dan is zijn

antwoord: 'Hij is iemand die enorm betrokken is op mensen die niet zo goed voor zichzelf kunnen opkomen. Hij gaat niet naast, voor, maar tussen hen in staan. Hij is een doorzetter die de kaas niet van het brood laat eten. Hij is niet bezig met een God die ver weg is, in het hier en nu is God en als je Maria volgt ben je op de goede weg, zweef je niet, maar sta je met beide voeten op de grond.' Bram ziet dit ook terug bij de volgelingen van Montfort.

Bram ziet zijn functie in de film als degene die de kijker meeneemt op de tocht langs het leven van Montfort en de aandacht van de kijker vestigt op de wijze waarop het gedachtegoed van Montfort verder is gedragen naar het nu en de toekomst. Hij komt af en toe in beeld om de juiste kijkrichting aan te geven.

Bram hoopt dat de film een inspirerend document wordt voor de volgelingen van Montfort en dat het laat zien hoe het gedachtegoed van Montfort verder wordt gedragen. Dat de film velen inspireert en enthousiast maakt 'zoals ook ik als redelijke buitenstaander enthousiast ben geworden'. ■

In depot

John van Oss smm

Pater J. Péré smm vertelt in het ‘Gedenkboek Apostolische School Ste Marie 1833 - 1933 Schimmert’ hoe de Franse vluchtelingen op 6 september 1881 in Schimmert aankwamen: “Op den provincialen weg buiten Haesdal, waar de gemeente Schimmert begint, bij het kruis op den viersprong, heft pater Fleurence het ‘Miserere’ en daarna het ‘Salve Regina’ aan, waarmee allen vol ontroering instemmen.”

“De Franschen zijn er eindelijk; daar is de kerk. Een oogenblik wordt er halt gemaakt om aan huis Willems de bagage af te zetten...”

Je vraagt je af: wat hebben ze nou eigenlijk meegebracht? Waar bestaat die bagage uit? Is er ook nog bagage nagebracht? In het Kunstcentrum St. Hubertus in Genhout, waar we de montfortaanse erfenis willen bewaren en koesteren, kom je van alles tegen wat te maken heeft met

de tijd vóór de vlucht uit Frankrijk. Zoals een monstrans met inscriptie ‘Souvenir de Mr. Dumez en 1840’ (ter herinnering aan mijnheer Dumez in 1840). Of een boek getiteld: ‘Vie de Saint Dominique’ van de hand van Henri Dominique Lacordaire. Uitgegeven in Parijs in het jaar 1857. De naam van de eigenaar, die erin staat: ‘Communauté des religieuses des Sacres Coeurs de Jésus de Marie, dites de Louvencourt, Amiens’ (gemeenschap van religieuzen van

het H. Hart van Jezus en Maria, onder de naam Louvencourt in Amiens.’ Verder staat er in geschreven ‘Souvenir de la Mère St. Pierre’. (herinnering aan Moeder H. Petrus) Geschenken van vóór de vlucht. Het zijn maar enkele voorbeelden.

Er zijn ook nog hele reeksen van boeken over theologie, prekenboeken en commentaren. De meeste reeksen zijn onvolledig. Wat is er gebeurd?

Er was aanvankelijk één klooster in Schimmert. Later kwamen er twee huizen bij als opleidingshuizen in Meerssen en later ook in Oirschot. De boeken werden eerlijk verdeeld. Een reeks van dertig boeken werd in drieën verdeeld. Tien voor Schimmert; tien voor Meerssen en tien voor Oirschot. Zodoende is er praktisch geen enkele volledige reeks meer.

Hoorden al die boeken en voorwerpen bij de bagage van in het begin? Waarschijnlijk is alles op een later tijdstip over gebracht. Maar bestond de bagage alleen uit boeken en heilig Vaatwerk? In het depot bevindt zich een ragout-pan. Het is een gietijzeren pan, zwart beschilderd. In deze pan werd regelmatig door broeder-slager Joachim Blokker paté gemaakt. Het was een oud en geheim recept. Zuster Hildegard Kersten - de keukenzuster - had het recept gekregen van de Franse Paters. En op haar aanwijzing maakte de broeder-slager de paté. Elke zondag werd er door paters, broeders en studenten uitgekeken naar de heerlijke paté. Zat dat recept ook bij de eerste bagage? Hoe het ook zij: de bagage was in elk geval niet alleen theologie en spiritualiteit. Daar getuigt de ragout-pan van, die zich in het depot bevindt. ■

Opening viering 300 jaar sterfdag Montfort in Genhout - op 2 mei 2015

In één week tijd kwamen we twee keer rondom de sterfdag van Montfort bij elkaar, op 28 april en op 2 mei. Dit jaar de 299e en de Nederlandse start van de herdenking van 300 jaar. U vindt een impressie in woord en beeld van de opening van de expositieruimte voor het Montfortaans Erfgoed in het Sint Hubertus Kunstcentrum in Genhout, op zaterdag 2 mei 2015. De foto's zijn van Lou Seegers. De hele reportage vindt u op onze website www.montfortanen.nl .

Cantiek 91 - 'Het profiel van een echte missionaris'

(vertaling van Jo van Osch smm)

Ik loop maar door de wereld als een verloren kind
en ondanks veel protesten weiger ik geld en bezit.
Want als ik niets meer heb, ben ik al rijk genoeg.
Waardevol is voor mij slechts de gehoorzaamheid.
Ik jaag achter de mensen om ze voor God te vangen.
Dat brengt me heel wat blaam en spot:
maar dat is wat je noemt mijn honorarium.
En jullie, rijken van het land, ik teer op jullie kosten
en zonder dat het mij bezwaart met zakelijke rompslomp.
Want ik trek van de een naar de ander,
zorgeloos als een apostel, die van dag tot dag zijn gading vindt.
Niemand hoeft ik te benijden om zijn geld of zijn geluk,
want mijn eierzucht gaat alleen uit naar eenvoudigen van hart.
Omdat God alleen, mijn vader, eindeloos mijn lot beschermt,
laat ik alles aan Hem over: Hij draagt zorg voor mij.

Ik preek en zeg wat ik te zeggen heb: eenvoudig en ongeunsteld.
Het is niet mijn gewoonte
om me iets aan te trekken van de publieke opinie.
Ik heb geen oog voor mijnheer of mevrouw:
voor mij telt alleen God en de ziel;
en zo spreek ik dan maar zo goed en zo kwaad als het gaat.
Als de wereld veroordeelt wat ik zeg of doe, dan zeg ik:
'Vooruit, Broeder Ezel, weg wezen...',
zonder te bezwijken onder de vracht.
En als stad of dorp niet willen luisteren,
dan maak ik daar geen drama van:
dan ga ik ergens anders preken.
Immers de hele wereld is zo vol van ongerechtigheid,
dat ik overal wel werk vind
en overal gaat mijn hart open van medelijden.
Of ik nu leef of sterf, dat doet er weinig toe.
Eén ding is maar van belang:
dat ik arm van geest blijf en rijk in God.

Ik steun niet op verstand of redeneerkunst,
noch op eigenwilligheid.
Het enige waarbinnen ik mij veilig voel,
is de heilige gehoorzaamheid.
Waar een bevel gegeven wordt,
gedraag ik me als een klein kind: ik vraag niet waarom en hoe...
Ik richt mij dan rechtstreeks tot God en zeg:
"Liever sterven als een vervloekte
dan te leven in ongehoorzaamheid".
Ik eer en ontzie elke overste.
Nooit is er een te streng voor mij,
want ik verdien niet anders vanwege mijn zonden...
Zowel in de koning te Parijs als in de paus van Rome
zie ik niet meer de mens, maar alleen God, mijn Heer.
En als men mij belastert, dan zeg ik: "Gezegend zij God",
als iemand mij beledigt, antwoord ik: "Wel bedankt".
Het Kruis is mijn rijkdom en mijn vreugde!
Het Kruis beheerst mijn leven: ik wil ofwel lijden ofwel sterven.
En overal verkondig ik met kracht:
"Leve Jezus en Maria midden in mijn hart. En daarmee uit!
Want niets meer hebbend bezit ik alles.
Ik hou van Jezus en Maria: al het andere is waardeloos.

Gedeelte uit de verkondiging tijdens de viering

(door Peter Denneman smm)

Montfort stemt af op het Uiteindelijke, hij vormt zijn leven naar het Uiteindelijke, het koninkrijk Gods! Cantic 91, brengt dat onder woorden. Zijn gegrepen-zijn door het eenvoudige, enkelvoudige, het nederige dat het leven van Jezus tekent. Ik trek van de een naar de ander, zorgeloos als een apostel.. Aan God laat ik alles over: Hij zorgt voor mij... Eén ding is maar van belang: dat ik arm van geest blijf en rijk in God.. Het Kruis is mijn rijkdom en mijn vreugde... Ik hou van Jezus en Maria: al het andere is waardeloos zingt Louis-Marie in cantic 91.

Gaande in de voetstappen van de Gekruisigde is Montfort apostel, verkondiger van het Uiteindelijke geworden. Verkondiger van het weerloze, dat zo waardevol is.

Montfort, volgeling van de Gastheer bij uitstek, staat brekend en delend in het leven en hij is geworden, waartoe wij bij iedere communiegang worden uitgenodigd, Lichaam van Christus. Word wat je ontvangt en ontvang wat je wordt: Lichaam van Christus.

Dát betekent nogal wat. Dat vraagt om je schouders te zetten onder het kruis dat een ander draagt; er zijn voor wie wegwijnt uit eenzaamheid; wie dorst naar levensvreugde, en wie vertwijfeld zoekt naar levenszin. Het doet een beroep op je, om je brood te delen met wie hongert, toekomst te bieden aan wie vastzit in het verleden. Pas dan zijn we, wat we bij de communiegang ontvangen: Lichaam van Christus!

Vóór ons ligt het jubeljaar om deze man, onze stichter te gedenken, en dan niet zozeer om hem te bejubelen, maar wel om ons te laten stichten door wie hij was en wat hij deed en ons niet langer bezig houden met een mogelijk einde, maar met het Uiteindelijke, de doorbraak van het Uiteindelijke in het heden.

Ik weet zeker dat veel vanuit het montfortaans erfgoed, dat hier is of wordt tentoongesteld, ons doet her-inne-ren dat het daarom gaat: Gods koninkrijk in onze wereld. Het Uiteindelijke!

Dank

Opsporen, verzamelen, catalogiseren, tentoonstellen én bijeen roepen, enthousiasmeren, inspireren, komen samen in John van Oss. Dank aan hem, aan de bestuursleden en vrijwilligers van het Hubertuskunstcentrum voor de totstandkoming van de expositieruimte voor het Montfortaans erfgoed.

Uit de Wereldwijde congregatie

‘Ontmoeting met Maria’ werd gestart met een gebedsketen, die duurt tot mei 2016. Geïnteresseerden kunnen zich melden via belsecsmm@skynet.be

Op het St. Montfort-seminarie in Malang, Oost Java, legden de fraters Laurensius Gafur en Rikardus Nsalu op 15 augustus 2015 hun eeuwige geloften af. De volgende dag ontvingen beide confraters hun diaken-wijding.

Op 8 september 2015 legden in Port-au-Prince, Haïti, drie montfortanen hun eeuwige geloften af in de kerk St. Louis Marie de Montfort: Janin Céphacile, Bernadel Calixte en Amos Jean.

Van 1 t/m 10 oktober wordt in Loreto, Italië, de Buitengewone Generale Raad gehouden met het generaal bestuur en de oversten van alle montfortaanse entiteiten. Op de agenda staat de evaluatie van de internationale vorming, die nu een paar jaar functioneert. De vragen die aan de orde komen, zijn: wat is de montfortaanse missie? Welke uitdagingen liggen er voor ons en hoe financieren we dat? Hoe geven we internationale samenwerking vorm? Hoe beïnvloeden vorming, missie en financiën elkaar? Ter voorbereiding op het generaal kapittel in 2017 worden de voorstellen voor aanpassing van de statuten en constituties besproken. Peter Denneman is aanwezig namens de Nederlandse provincie. ■

Yohanes J. Jedabu, Timoteus J. Daman en Leonardus Tardi werden op 13 juli 2015 priester gewijd in St. Francis of Assisi-parochie in Poka op Flores door Michael Angkur ofm, gepensioneerd bisschop van Bogor, West Java. Leonardus Tardi gaat werken in de parochie van Putussibau, Yohanes Jedabu in de gemeenschap van de aspiranten in Ruteng als vormings-leider en Timoteus Daman vertrekt naar Nicaragua. Op 25 maart 2015 werd in de St. Teresita-parochie in Makati City Benjie A. Notarte smm tot priester gewijd door aartsbisschop Socrates Villegas D.D.

Van 21 tot 22 april 2015 werd tijdens het provinciaal kapittel Jean Jacques Saint-Louis gekozen tot provinciaal overste. Zijn raadsleden voor deze periode van zes jaar zijn: Syriaque Ciné, Wilner Donécia, Jean-Marie Weber Coppée en Jackson Fabius.

Pater generaal Santino Brembila benoemde op 24 juni 2015 Raja Rao Thelagathoti tot overste van de vice-provincie India voor een periode van drie jaar. Als raadsleden zijn benoemd: Michael Sagayaraj James, Francis Showri Bulipe, John Marie Nicholas en Joji Antony Kalarickal.

Ter vervanging van Raja Rao op het generaalaat is Pierre Bonhommeau benoemd als ad interim procureur en secretaris-generaal, tevens als overste van de gemeenschap, woonachtig in het generaalaat.

In Split (Kroatië) zijn op 27 juni 2015 de montfortanen: Miro Ravlic, Nikola Tandara en Zrinka Petar Nikolic priester gewijd door aartsbisschop Marin Barišić van Split en Makarska.

In Banneux, België, werd op 12 augustus 2015 het feestelijk jaar 300 jaar sterfdag Montfort geopend. Onze confraters vroegen zich af hoe Montfort deze bijzondere gebeurtenis gevierd zou hebben en ze kwamen uit op: met gebed! Tijdens het driejaarlijks en driedaags Mariaal Congres

Wijzertjes

Overleden

Drie weken nadat hij zijn 65 jarig-priesterjubileum gevierd had, op 12 april 2015, overleed **Adriaan Stolk** in ons klooster Vroenhof in Valkenburg a/d Geul. Adriaan werd geboren op 19 juli 1922 in Den Haag. Hij kwam in 1937 naar Schimmert, naar het kleinseminarie, en werd op 8 september 1944 montfortaan. Van 1944 tot 1951 studeerde hij op het grootseminarie in Oirschot, waar hij op 28 maart 1950 priester werd gewijd door mgr. Theunissen smm, bisschop van Blantyre.

In 1952 vertrok hij naar Belgisch Congo. Ook hij maakte de rebellie mee. In 1967 keerde hij definitief naar Nederland terug. Hij werkte in Vlaardingen en in de Montfort-parochie in Tilburg. In 1972 volgde een benoeming in Egmond aan Zee. Als 72-jarige lag er een nieuwe uitdaging voor hem als huispriester bij de zusters van Regina Carmeli in Sittard. Op 90-jarige leeftijd ging hij écht met pensioen en verhuisde naar de gemeenschap Vroenhof, waar hij na een kort ziekbed overleed.

In Trier (Duitsland) overleed op 20 juli 2015 **Jo Jacobs**. Hij werd 80 jaar en was 57 jaar montfortaan. Geboren in Eygelshoven vertrok Jo in 1950 naar Ste. Marie in Schimmert. Op 8 september 1957 legde hij zijn eerste geloften af in Meerssen. Op 24 maart 1963 werd hij in Oirschot priester gewijd. Na een studiejaar in Mours

in Frankrijk vertrok hij in 1964 naar Isangi in Congo, waar hij midden in rebellie terecht kwam. Na een gevangenschap van zes maanden werd hij bevrijd en kwam naar Heerlen, waar hij van 1965 tot 1972 godsdienstleraar werd. Na drie jaar op het Missionswerk in Salzburg werd hij pastoor in Butzweiler, 33 jaar lang. Hij overleed in het verpleeghuis in Trierweiler, waar hij sinds kort was opgenomen.

Zuster **Josephine van Jezus** (Gerardina van Loon) overleed in Wijchen op 9 augustus 2015. Ze werd 91 jaar geleden geboren in Oirschot en was dochter der Wijsheid vanaf 1950.

Harry Claessens op 11 november 1929 in Oirlo. In 1953 kwam hij naar de montfortanen in Meerssen en legde er na zijn noviciaat zijn eerste geloften af op 28 april 1955. Zijn broedernaam werd Marcus. Zijn eerste en enige benoeming was voor Ste Marie in Schimmert. Dat wil niet zeggen dat hij alleen in Schimmert werkte. Na sluiting van het grote Ste Marie verhuisde Marcus als enige broeder naar het nieuwe Ste Marie in de Montfortstraat in Schimmert. Hij was lange tijd verantwoordelijk voor het kloosterkerkhof in Schimmert, Op de Bies. Hij verzorgde in Ste Marie de tuin, maar ook de tuin van het zorgcentrum Vroenhof. Hij zong in het Gemengd Koor van de Remigius-parochie. Later werd hij vrijwilliger in het zorgcentrum. Zoals al zijn werk heeft hij ook deze laatste functie met bewonderenswaardige trouw vervuld. Je kon op hem rekenen. Hij

Op 28 augustus 2015 overleed in Schimmert, **broeder Marcus**. Hij werd geboren met de naam

was er altijd, zorgzaam en vriendelijk, zonder ophef. Broeder Marcus werd 85 jaar en hij was 60 jaar montfortaan.

Pater Charles Voncken overleed op 4 oktober 2015 in zorgcentrum 't Brook in Voerendaal.

Hij kwam naar Schimmert in 1945. Na zijn noviciaat in D'Hoppe (B) legde hij zijn eerste geloften af op 8 september 1952. Op 16 maart 1958 werd hij priester gewijd in Oirschot, waarna hij de benoeming kreeg kerkelijk recht te gaan studeren in Rome. Bij terugkomst mocht hij meteen als professor aan het werk op het grootseminarie in Oirschot. Hij werd gevraagd voor de kerkelijk rechtbank van het bisdom 's-Hertogenbosch en werd in 1981 Officiaal. Daarbij was hij directeur van het Montfort Centrum van 1986 tot 2004. Provinciaal overste van 1993 tot 2002, lid van de Kommissie Kerkrechtelijke Aangelegenheden Religieuzen. Hij deed veel voor zijn eigen congregatie. Was een vraagbaak voor vele religieuze instituten bij juridische problemen. Hij begeleidde kapittels en gaf een management-cursus over de hele wereld en leerde de taal onderweg. Kortom, onvermoeibaar, totdat Parkinson hem langzaam maar zeker in bezit nam.

Requiemviering

We herdenken onze overleden broeders, paters, zusters en hun familieleden ook dit jaar weer in de requiemviering. Op **zaterdag 7 november om 11.00 uur** in de St. Remigiuskerk in Schimmert en de Montfortkapel in Oirschot. Wilt u zich vóór 1 november aanmelden bij het secretariaat: info@montfortanen.nl of 043 – 608 82 00.

Tentoonstelling

Tot 29 november 2015 is in het **Museum Voorschoten** een tentoonstelling over de kostscholen en internaten in deze gemeente: Noorthey, Bijdorp en Beresteyn. De tentoonstelling schetst in woord en beeld de geschiedenis van deze drie onderwijsinstellingen tussen 1820 en 1982. Openingstijden zijn op woensdag, zaterdag en zondag van 14.00 tot 17.00 uur. U vindt het museum in de Voorstraat nr. 17: www.museum-voorschoten.nl

Vanaf 18 oktober 2015 zal het **Sint Hubertus Kunstcentrum** in Genhout opengesteld zijn voor bezoekers op de derde zondag van de maand van 14.00 – 17.00 uur. Zowel de kunst in de kerk alsook het montfortaans erfgoed kan bezichtigd worden en als u wilt is er informatie en uitleg beschikbaar.

Bijbelmarathon

In het kader van het jaar van het Godgewijde Leven lezen van 3 t/m 15 augustus 70 broeders, zusters, paters

Gratis abonnement

Als u toevallig deze 'Wijzer' heeft gelezen en u wilt dit tijdschrift voortaan ontvangen, meldt u zich aan via deze bon of e-mail info@montfortanen.nl.

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

Sturen aan:
Redactie "Wijzer"
Vroenhof 87
NL-6301 KE Valkenburg (Lb)

en geassocieerden van 23 religieuze instituten in Limburg op toerbeurt voor uit de bijbel in de doopkapel van de Basiliek van O.L.V. Sterre der Zee in Maastricht. Namens de montfortanen namen Piet Derckx, Jeu Jenniskens, Jan van Loo en John van Oss deel.

Sluiting zorgcentrum Vroenhof

De aankondiging van de sluiting van zorgcentrum Vroenhof had tot gevolg dat het huis in augustus al praktisch leeg was. Er moest een besluit genomen worden. In het klooster waren twee kamers ter beschikking, terwijl drie confraters uit het zorgcentrum weg moesten. Gekozen is voor een tijdelijke oplossing: Hub Louis is naar Schimmert 'op vakantie' gegaan, daardoor was er ruimte voor Lei Louis, Hub Reijnaerts en Huub Swerts om (op 9 september) naar het klooster Vroenhof te verhuizen. Huub Swerts wacht op een plek bij de zusters van Hulsberg, waarna Hub Louis zijn plek in Vroenhof weer inneemt. Pater Voncken was met de verpleegafdeling al verhuisd op 25 juni naar 't Brook in Voerendaal, daarbij waren ook de zusters Agnes Baakman en Marie-Louise Cadée. Zuster Petronilla Groot verhuisde op dezelfde dag naar het klooster van de broeders in Heerlen, om vandaaruit de zusters te verzorgen.

Blijft er nog een verhuizing over om te melden, die van Harrie Stoffelen naar de gemeenschap van Schimmert op 28 augustus jl.

De sluiting van het huis heeft ingrijpende gevolgen voor het klooster. Van intra- moest er extra-murale zorg komen. De alarmering op de kamers moest ergens ontvangen worden... De deur is aangepast, zodat op afstand de deur geopend kan worden. De gang tussen klooster en zorgcentrum is aan de kant van het zorgcentrum dichtgemaakt. De mensen die naar de kapel komen, moeten buitenom en aanbellen. De apotheek, wasserij, post leren nu dat ze écht bij Vroenhof 87 moeten aanbellen en niet op de Putweg 1. Het is niet niks, het zal nog een tijdje duren voordat een ritme gevonden is.

Wat er met het gebouw gaat gebeuren, is de vraag die vaak gesteld wordt. Het is nog niet bekend bij Cicero, eigenaar van het zorgcentrum en de grond eronder. We wachten rustig af wie onze burens zullen worden.

Gebedsketen

Abt Bernardus Peeters van de abdij Koningshoeven in Tilburg is een gebedsketen gestart in het kader van het Jaar van het Godgewijde Leven. Veel religieuze instituten in Nederland doen hier aan mee, ook de montfortanen. Van 25 t/m 31 oktober bidt de gemeenschap in Schimmert en van 29 november t/m 5 December de gemeenschap Vroenhof. Meer informatie vindt u op internetpagina: www.godgewijdleven.nl

Colofon

Dit informatieblad is een uitgave van de Nederlandse montfortanen en verschijnt twee keer per jaar.

Adres
Montfortanen
Vroenhof 87
NL-6301 KE Valkenburg (Lb)
info@montfortanen.nl
www.montfortanen.nl

Ontwerp en DTP opmaak
Yoman Reclame Studio
www.yoman.nl

Drukwerk
Gianotten printed media